

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Krybusové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **JIRKAL, s.r.o.**, se sídlem v Praze 6, Koulova 10/1596, zast. JUDr. Ondřejem Maderem, advokátem v Praze 7, Dukelských hrdinů 14, proti žalovanému **Krajskému úřadu - Jihočeského kraje České Budějovice**, U Zimního stadionu 1952/2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.4.2009, č.j. KUJCK 6307/2009 OZZL/2 O 15/09, za účasti XXXXX XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX a Povodí Vltavy, s.p., se sídlem v Praze 5, Holečkova 8, **t a k t o :**

Rozhodnutí Krajského úřadu - Jihočeského kraje České Budějovice ze dne 28.4.2009, č.j. KUJCK 6307/2009 OZZL/2 O 15/09 se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 856,- Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.

Osobám na řízení zúčastněným se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, doručenou dne 30.6.2009 Krajskému soudu v Českých Budějovicích, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2009, č.j. KUJCK 6307/2009 OZZL/2 O 15/09, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu ve Strakonici o zastavení vodoprávního řízení o povolení změny vodohospodářského díla a nebylo vyhověno návrhu žalobce o udělení oprávnění k nakládání s vodami pro provoz malé vodní elektrárny.

Napadenému rozhodnutí je vytýkána nezákonnost a nesprávnost spočívající v chybném posouzení věci a v potvrzení nepřezkoumatelného prvostupňového rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů se soustředily k vyřešení prejudiciální otázky o existenci či neexistenci vodního práva žalobce, avšak odůvodnění napadeného rozhodnutí není dostatečné ve vztahu k podstatě řízení, jímž je změna vodohospodářského díla a změna vodního práva. K této podstatě řízení rozhodování v konečné fázi téměř nesměřovalo.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž uvedl, že žaloba obsahuje námitky shodné s námitkami odvolacími. Proto žalovaný na obsah svého rozhodnutí odkázal.

Jako osoby na řízení zúčastněné se přihlásily XXXXX XXXXX a s.p. Povodí Vltavy Praha.

V souzené záležitosti bylo vydáno několik rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně a věci se dále zabýval Vrchní soud v Praze a Krajský soud v Českých Budějovicích.

Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 28.3.2002 vyjádřil, že XXXXX XXXXX bylo v roce 1907 uděleno vodní oprávnění pro pohon mlýna. Pro jiný účel vodní oprávnění uděleno nebylo. Protože předmětem žádosti žalobce byla změna existujícího vodního oprávnění, bylo zapotřebí postavit najisto, zda vodní oprávnění trvá. To v řízení zjišťováno nebylo a taková vada vedla Vrchní soud v Praze ke zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze 7.5.1999. Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 17.12.2007 zrušil rozhodnutí žalovaného, jímž žádosti žalobce o změnu stavby a změnu vodního oprávnění nebylo vyhověno. Správní orgány vycházely z toho, že vodní oprávnění zaniklo, takovému právnímu zjištění nebylo však možno přisvědčit, protože nebyl spolehlivě zjištěn

skutkový stav věci a prvostupňový orgán se neřídil pokynem obsaženým

v rozhodnutí ministerstva o nezbytnosti řízení doplnit a v jakém směru.

Ze správních spisů vplynuly, se zřetelem k uplatněným žalobním bodům, následující podstatné skutečnosti:

Žalobce doručil dne 12.11.1997 Vodoprávnímu úřadu ve Strakonici žádost o vydání stavebního povolení. Odkázal na projektovou dokumentaci XXXXX XXXXX a navrhoval vydat stavební povolení k rekonstrukci stávající stavby na malou vodní elektrárnu.

Z projektové dokumentace je zřejmé, že ta byla vypracována XXXXX XXXXX jako projekt pro vodoprávní řízení ke stavbě obnova malé vodní elektrárny Sudoměřský mlýn. V průběhu řízení byl proveden důkaz řadou archiválií, na základě kterých byl vyjádřen též názor Vrchního soudu v Praze o tom, že XXXXX XXXXX vzniklo vodní oprávnění pro účely pohonu mlýna.

Ve správním řízení byly shromážděny další písemnosti související s provozem mlýna od poloviny 50. let 20. století a s hodnocením těchto důkazů bylo uzavřeno, že vodní oprávnění nezaniklo. Toto právní zjištění žalobou zpochybňováno není.

Po vydání zrušovacího rozsudku krajského soudu žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí vodoprávního úřadu a věc vrátil tomuto úřadu k dalšímu řízení.

V tomto dalším řízení byla předmětem žádost žalobce o změnu stavby a změnu vodního oprávnění uplatněná žalobcem v roce 1997.

Rozhodnutím ze dne 19.11.1998 byl žalobce vyzván k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o povolení ke změně vodohospodářského díla podle projektové dokumentace „obnova malé vodní elektrárny Sudoměřský mlýn“. Žalobci bylo uloženo předložit opravenou a doplněnou projektovou dokumentaci tak, aby odpovídala aktuálnímu vodoprávnímu stavu a doložit povolení k nakládání s vodami o účel, dobu a základní popis nakládání s vodami.

Městský úřad ve Strakonících vyzval dne 7.2.2006 žalobce, aby doložil původní vodní oprávnění a ke sdělení vyjádřit budoucí záměr využití vodního oprávnění. Na tuto výzvu žalobce reagoval sdělením o tom, že vodní právo trvá, přičemž odkazoval na plán přezkoušení dosavadních vodních oprávnění, mezi kterými je též oprávnění, kterého se žalobce dovolává. Dále žalobce

oznámil, že má v úmyslu vybudovat ve stávající stavbě malou vodní elektrárnu, k čemuž je zapotřebí změny původního vodního oprávnění pro jiný účel.

Městský úřad ve Strakonících vydal dne 12.11.2008 pod č.j. ŽP/5827/B-24/2008-EP rozhodnutí, jímž podle § 60 odst. 2 stav. zákona zastavil vodoprávní řízení o povolení změny vodohospodářského díla a nevyhověl žádosti žalobce o udělení oprávnění k nakládání s vodami pro provoz malé vodní elektrárny. Rozhodnutí je odůvodněno tím, že vodní oprávnění okamžikem, kdy byl v objektu ukončen mlýnský provoz, nezaniklo. Pro plánovanou rekonstrukci mlýna na malou vodní elektrárnu, jejímž cílem má být dodávka elektrické energie do veřejné sítě, nelze vycházet z původního vodního oprávnění, které bylo vydáno za účelem pohonu mlýna. Vodní oprávnění nezaniklo, ale lze ho použít pouze pro pohon mlýna. Při rozhodování bylo vycházeno z aktuálního právního a skutkového stavu v prostoru jezu Jirkal, kde existuje povolení k nakládání s vodami pro levobřežní malou vodní elektrárnu XXXXX XXXXX. Dalším žadatelům je možno vydat povolení k nakládání s vodami pouze v rozsahu přebytku vody, která je k dispozici v závislosti na průtoku vody v toku. Obnovu vodohospodářského díla na pravém břehu lze povolit pouze za podmínky, že bude řešena tak, aby bylo vyloučeno poškozování práv a oprávněných zájmů XXXXX XXXXX a veřejných zájmů. Tuto podmínku projektová dokumentace předložená žalobcem nesplňuje.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včas odvolání z důvodů v podstatě shodných se žalobními body.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že vodní oprávnění nezaniklo. Je však zapotřebí vycházet ze současného stavu věci, kdy rozhodnutím Okresního úřadu ve Strakonících ze dne 31.1.1991 byla povolena stavba malé vodní elektrárny XXXXX XXXXX. Pro toho bylo v roce 1995 vydáno povolení k nakládání s vodami. Odkazuje se na

argumentaci z odůvodnění rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, které bylo zrušeno Vrchním soudem v Praze a dovozuje se, že provoz zařízení podle projektové dokumentace není reálný se zřetelem k věcnému a právnímu stavu v dané lokalitě. Předložená projektová dokumentace řeší obnovu malé vodní elektrárny za účelem využití hydroenergetického potenciálu, průtoku řeky Otavy. Žalobce z původního povolení neměl právo provozovat malou vodní elektrárnu k výrobě energie pro vlastní potřebu či pro potřebu dodávek elektrické energie do sítě. Připomíná se, že žalobce byl vyzván, aby žádost o vydání rozhodnutí o povolení změny vodohospodářského díla doplnil

o opravenou projektovou dokumentaci tak, aby odpovídala aktuálnímu vodoprávnímu stavu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s., v mezích daných žalobními body, a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Soud především poukazuje na to, že napadeným rozhodnutím se zabývá výlučně se zřetelem k důvodům, které jsou v žalobě uplatněny. V jiných ohledech se napadeným rozhodnutím zabývat nemůže. Žalobní důvody tak musejí být dostatečně konkretizovány, obecná formulace žalobních výhrad postačující není, to je zapotřebí především vztáhnout k žalobnímu bodu o tom, že žalovaný věc chybně posoudil. Důvodností tohoto žalobního tvrzení se lze proto zabývat výlučně se zřetelem k výhradám uvedeným v žalobě.

Skutečnost, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je podán přehled jednotlivých procesních úkonů neznamená, že napadené rozhodnutí je chybné a rozhodnutí z toho důvodu vadné. Žalobci je zapotřebí přisvědčit, že lhůta pro vyřízení věci uplynula před mnoha lety a nedodržování lhůt k projednání věci není jistě žádoucí, avšak nerespektování lhůt ještě neznamená, že rozhodnutí musí být chybné. V souzené záležitosti byly prováděny důkazy archiváliemi a vyjádřeními svědků, které se vztahovaly k vodnímu oprávnění a jeho obsahu, přičemž v roce 2002 rozhodnutím Vrchního soudu v Praze bylo postaveno najisto, že XXXXX XXXXX měl vodní oprávnění, které sloužilo k pohonu mlýna. V dalším řízení bylo pak zjišťováno, zda v průběhu doby došlo ke zrušení či zániku tohoto oprávnění. Shromážděné důkazy byly správními orgány zhodnoceny tak, že vodní oprávnění v původním rozsahu trvá.

V žalobě se konstatuje, že správní orgány se zabývaly prejudiciální otázkou, která spočívá v tom, existuje-li vodní oprávnění, protože existence takového oprávnění a jeho obsah je rozhodná pro posouzení žádosti žalobce o povolení změny stavby a vydání rozhodnutí o změně vodního oprávnění. Bez právního zjištění o tom, je-li tu vodní oprávnění a jakého obsahu by nebylo možno o žádosti žalobce rozhodnout. Tvrzení žalobce o tom, že takové právo tu je, nepostačuje a bylo zapotřebí existenci takového práva prokázat. Poznává se, že tu byl rozpor mezi tvrzením o obsahu vodního práva a skutečností vyplývajících z listin, které byly v průběhu správního řízení opatřeny.

Trvání vodního oprávnění bylo správními orgány obou stupňů posouzeno správně a právní zjištění o existenci vodního oprávnění žalobou zpochybňováno není. Je zcela nepochybné, že vlastník mlýna XXXXX byl oprávněn čerpat povrchovou vodu k pohonu mlýna ve stanoveném rozsahu. Toto jeho oprávnění předchází oprávnění XXXXX, který je vlastníkem malé vodní elektrárny na stejném jezu jako mlýn Jirkal. To, že vodní oprávnění vlastníka mlýnu Jirkal je starší než oprávnění XXXXX neznámá, že právnímu nástupci držitele staršího vodního oprávnění lze vodní oprávnění změnit bez ohledu na skutečný a právní stav v dané lokalitě. Pro XXXXX bylo vydáno povolení k odběru povrchové vody, toto rozhodnutí je pravomocné a pro správní orgány závazné. Protože jedná se o rozhodnutí z roku 1995, nelze jej přezkoumat na základě mimořádných opravných prostředků, protože lhůty pro uplatnění takových mimořádných opravných prostředků uplynuly.

Tvrdí-li se v žalobě, že žalobce nemůže své vodní právo účelně naplnit, nezbyvá než zopakovat, že vodní oprávnění žalobce je oprávněním k pohonu mlýna, kdežto předmětem rozhodování vodoprávního úřadu je žádost o povolení změny stavby a změny vodoprávního oprávnění.

Soud proto uzavřel, že právní zjištění o tom, že tu existuje vodní oprávnění a jakého obsahu je správné a má oporu ve spise.

Naproti tomu je zapotřebí žalobci přisvědčit, že odůvodnění napadeného rozhodnutí není dostatečné ve vztahu

k návrhu o povolení změny stavby a o povolení změny vodního práva.

Žalobce původně podal žádost o rekonstrukci mlýna na malou vodní elektrárnu. Jedná se tudíž o změnu v užívání stavby, která je spojena se změnou stavby, kterou vodoprávní úřad ve smyslu § 85 odst. 2 stav. zákona projedná ve stavebním řízení. Vodoprávní úřad se při rozhodování o stavbách řídí stavebním zákonem. Řízení o povolení změny stavby bylo zastaveno s odkazem na § 60 odst. 2 stav. zákona. Z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí prvostupňového není zřejmé, pro který z důvodů předpokládaných v uvedené právní normě došlo k zastavení řízení. Je totiž zřejmé, že XXXXX, který projekt vypracovával je autorizovanou osobou pro konkrétní druh staveb, byla předložena dokumentace ke změně stavby na malou vodní elektrárnu a je zjištěno, že tu existuje vodní oprávnění určitého obsahu. Územní rozhodnutí nepředchází a z obsahu spisu

neplyne, že by bylo vyžadováno. Z odůvodnění rozhodnutí obou instancí lze spíše dovodit, že byl učiněn věcný úsudek o možnosti povolit změnu stavby mlýna, což není v souladu s výrokem rozhodnutí o zastavení řízení pro vady procesní povahy.

Ustanovení § 60 odst. 2 stav. zákona umožňuje řízení zastavit pro případ nedoplnění žádosti o vydání stavebního povolení. Požadavek podle výzvy z 19.11.1998 je dodržen, protože je zjištěno, že vodní oprávnění k pohonu mlýna existuje. Jiné vodní oprávnění žalobce nemá. Dalším požadavkem výzvy bylo předložit opravenou a doplněnou projektovou dokumentaci tak, aby odpovídala aktuálnímu vodoprávnímu stavu. Z odůvodnění výzvy k doplnění žádosti vyplývá, že úprava projektové dokumentace na změnu stavby na malou vodní elektrárnu se opírala o znalecký posudek, který hodnotil možnost provozování dvou malých vodních elektráren na stejném jezu, znalec současně vyjádřil názor, že takové řešení nedoporučuje se z hlediska ekonomického a případných možných sporů provozovatelů malých vodních elektráren dělících se o vodu. Žalovaný projektovou dokumentaci zhodnotil tak, že neodpovídá vodnímu oprávnění k provozování mlýna, jestliže se vztahuje k obnově malé vodní elektrárny k výrobě elektrické energie. Z toho vyplývá, že projektová dokumentace není v souladu s vodním oprávněním, avšak z rozhodnutí není patrné, že tato skutečnost je důvodem k aplikaci § 60 odst. 2 stav.

zákona k zastavení řízení či je opodstatněné vyřídít věc nevydáním povolení ke změně stavby. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, že k zastavení řízení došlo právě pro důvody předpokládané § 60 odst. 2 stav. zákona, z odůvodnění lze dovodit, že návrh byl posouzen věcně a při nejednoznačnosti formy rozhodnutí není na soudu, aby takový rozpor odstraňoval, protože tím by předjímal úsudek žalovaného o procesním postupu.

Žalobce se původní žádostí domáhal změny stavby, kterou označil jako rekonstrukce malé vodní elektrárny. Rozhodnutím Vrchního soudu v Praze z roku 2002 bylo postaveno najisto, že bylo vydáno vodní oprávnění k pohonu mlýna. Důkazní řízení po vydání tohoto rozsudku směřovalo k prokázání existence takového vodního oprávnění. Podáním žalobce ze 16.3.2006 žalobce požádal o změnu vodního oprávnění. Odůvodnění napadeného rozhodnutí o nevyhovění návrhu na změnu vodního oprávnění vychází z hodnocení projektové dokumentace na změnu stavby na malou vodní elektrárnu a tam uvedených dat, přitom průtoku v řece Otavě pro provoz navržené stavby lze docílit

pouze určitý počet dnů v roce. Jedná se o skutkové zjištění, které má nepochybně význam pro posouzení opodstatněnosti návrhu na změnu vodního oprávnění, avšak právní zjištění v odůvodnění napadeného rozhodnutí zachyceno není. Soud doplňuje, že se zřetelem k přechodným ustanovením současně platného správního řádu postupují správní úřady obou instancí správně podle správního řádu publikovaného pod č. 71/1967 Sb., který svým ustanovením § 47 odst. 3 předepisoval náležitosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odkaz na použité právní předpisy a jejich aplikaci odůvodnění postrádá, což má v souzené věci dopad na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Poznává se, že i platný správní řád v § 68 o náležitostech rozhodnutí předpokládá, že odvolací orgán se vypořádá nejen s odvolacími námitkami účastníků, ale uvede též důvody výroků rozhodnutí a m.j. uvede úvahy při výkladu právních předpisů.

Soud proto uzavírá, že žalobní bod o tom, že rozhodnutí není dostatečně odůvodněné co do rozhodnutí o žádosti o změnu vodohospodářského díla a změnu vodního oprávnění je důvodné a v tomto ohledu není rozhodnutí přezkoumatelné pro nedostatky důvodů rozhodnutí.

Vzhledem k posléze uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s. Žalobce byl v řízení úspěšný částečně, protože vyřešení předběžné otázky pro posouzení věci je zcela nezbytné a předběžná otázka byla vyřešena správně a na závadu není podání výčtu procesních úkonů. Žalobce byl úspěšný s výhradami vztahujícími se k odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto měl úspěch pouze s tímto žalobním bodem. Částečný úspěch se pak promítl do práva žalobce na náhradu nákladů řízení, která mu byla přiznána v poměrné části jedné poloviny. Náklady spojené s přezkoumáním napadeného rozhodnutí činí 7 712,- Kč. Tato částka sestává z uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč, odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 2 100,- Kč, 2 režijních paušálů každý po 300,- Kč a 912,- Kč na dani z přidané hodnoty, které je zástupce žalobce plátcem. Polovina z nákladů vynaložených na projednání žaloby činí 3 856,- Kč a v této výši bylo žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože napadené rozhodnutí je zrušováno pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně z důvodů podle § 103 odst. 1 s.ř.s. prostřednictvím soudu podepsaného ve čtyřech stejnopisech. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 8. září 2009

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Vondřejcová Šárka